

Eider Alkorta

POLITOLOGOA

20 N-a

Izaroaren 20a gero eta hurbilago dugun honetan, Espainiako Gorteetarako hauteskunde eta balizko emaitzetatik harago doazen aldatetarik bizitzen ari gara. Adierazpen, akordio eta eszenifikazioen urtea izan dugu eta zenbaiten oinetakoen zoletan nabaritzen hasia den manifestazio andana. Aldaketa eta aurrepausoena ere, bazetozenak, baina azken hilabeteotan bizkortu direnak eta zenbaitek hauteskunde urgentziaren baitan kokatu dituztenak.

Urriaren 20an jaso dugu ETaren “azken” agiria eta ez dakit komunikatuaren inguruan zenbaitek eginiko espekulazio arketak bukatutzat eman ditzakegun. Kontuak kontu, egunotan diskrezio eskaseko joko hauek zeinen mesedetan aritu diren pentsatzen egon naiz. Data ere ipini zioten, 20Naren aurretik izan behar zela, bai ala bai, PSOE Madrilen gobernua den bitartean. Eta horrela izan den arren, sorpresarik ezean, PP izango da gatazka armatuaren ondorioak kudeatu beharko dituen. Eta orduan gogoratzen didate Zapateroren azken karta izan daitekeela, eta berriro lorontzitik kanpo nagoela ohartzen naiz, eta nire duda-mudak espainiar iritzi publikoak PSOEsaritu baino, zigortu egin diezaiokenaren inguruan. Inkestei begiratzea besterik ez dugu.

Espainiako Gorteetarako hauteskundeak izate-

INIGO AZKONA

Madrilgo Kongresuan
talde parlamentario
propioa izateari
bestelako garrantzia
ematen hasi zaio eta
abstentzioaren aldeko
argudioak ahaztu dira

ko, oraingoan euskal alderdiak, batzuk aspaldian ez bezala, dena ematen ari dira. Ezker abertzaleak azkenaldian zabalduriko ildoaren baitan hauteskunde estrategiak ere birmoldatu ditu. Madrilgo bidea alboraturik izan du urtetan, eta EAJk bertako ordezkaritzaz eta gobernu ezberdinen ahultasunez baliaturik Euskal Autonomia Erkidegoarentzat lorturiko transferentziak gutxietsi ditu. Ibarretxeren proposamenari Gasteizko legebiltzarrean emandako hiru boto estrategikoak ere hor daude, agerian utziz Madrilgo horma gaindiezina zela. Baina oraingo testuinguru politikoan, Madrilgo Kongresuan talde parlamentario propioa izateari bestelako garrantzia ematen hasi zaio eta abstentzioaren aldeko argudioak ahaztu dira. Garai berrietarako bitarteko berriak, bakar batzuk aldatetaren egiazkotasuna asumitu ezinean badabilta ere. Errealitate berriek taula politikoan birkokatzeko prozesua dakarte.

20Na pasako da, eta udal eta foru hauteskundeetako emaitzak zenbatetan errepikatu diren ikusiko dugu, eta urrun bada ere, 2013ra begira jarriko denik izango da. Bitartean, hemen, aro berriaren oinarriak ipintzen hasiak direla ikusten dugu. Orain etxea eraikitzea dagokio euskal gizarteari. Hori bai desafioa. ■

HIRUKO TXIKIAN

Edu Zelajeta

Primizia baten berri eman behar dizuet, lagunok: badakit nork galdu behar dituen azaroaren 20ko hauteskundeak. Ez nuke harroxko agertu nahi, baina badakit, halaber, nork ez dituen galdu behar. Jakin nahi duzue? Bada, etorri. Etorri hurrengo paragrafoa.

Bigarren kontutik hasiko naiz, inporta ez bazazue; izan ere, Espainiako tradizioaren zati handi bat azaltzen duten bi ardatzek ez dute inolako aldatetarik izango, hauteskundeak PPK edo PSOEek irabazi: gastu militarrek eta monarkiak. Bitxia da ikustea, kri-

Hauteskundeak galdu

sialdia dela eta, zenbat sektore nola jartzen ari diren auzitan han eta hemen, gastu publiko alferrekoak aurrezte aldera; eta, monarkiaz eta gastu militarrez, berriz, tutik ere ez, aizuz! Egundoko isiltasun mediatikoa, (etengabeko) zarataren jendartean! Adierazgarria, ezta?

Hauteskundeak, beraz, monarkia kendu eta gastu militarra murriztu nahi dituzten herritarrek galdu behar dituzte, ezinbestean. Bozkatu ala ez, Espainiako demokraziak ederki oroitaraziko du bere jatorria, bozak azaroaren 20an eginda. ■

